

ΑΓΓΛΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

|| Η ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΒΩΔΙ ||

Ήτανε μιὰ φορά κι' ἕναν καιρὸ ἕνας βασιληᾶς ποῦχε τρεῖς θυγατέρες. Ἡ δυὸ μεγαλύτερες ἦσαν ἀσχημες καὶ περήφανες, ἡ μικρότερη, ὅμως ἦταν ὄμορφη κι' εὐγενεϊκιά. Γι' αὐτὸ ἦσαν ἡ χαρὰ καὶ τὸ χαμόρι ὄχι μόνον τοῦ βασιληᾶ καὶ τῆς βασιλισσας, μὰ κι' ὄλων τῶν παλατιανῶν.

Ἐνα βράδυ βγήκαν ἡ τρεῖς βασιλοπούλες περιπάτο. Καθὼς προπατοῦσαν στὸν ἀπέραντο κήπο τοῦ παλατιοῦ καὶ κουβέντιαζαν, ἄξαφνα ἡ μικρότερη ρώτησε τις ἄλλες τι ἄντρα θὰ ἤθελαν νὰ πάρουν.

— Ἐγὼ, εἶπε ἡ μεγαλύτερη, θέλω νὰ πάρω βασιληᾶ, νὰ γίνω βασιλισσα...

— Ἐμένα θὰ μοῦφτανε κι' ἕνα βασιλόπουλο, εἶπε ἡ δεύτερη.

— Πολὺ περήφανες μοῦ εἰσαστε, εἶπε τέλος γελώντας ἡ μικρότερη. Ἐγὼ θὰ πάω ἄντρα κι' ἕνα βῶδι !..

— Μὲ τὸ ἀστεῖο αὐτὸ τῆς μικρῆς βασιλοπούλας, πῆρε τέλος ἡ συζήτησι...

Τὴν ἄλλη μέρα ὅμως, τὸ πρωὶ τὴν ὥρα πού οἱ βασιλεῖς ἐπαίρναν τὸ γάλα τους, ἕνας θόρυβος μεγάλος ἀναστάτω' ἄξαφνα ὄλο τὸ παλάτι, ἡ πόρτα ἀνοίξε μ' ὄρμη, καὶ μπῆκε μέσα, μουγκρίζοντας δυνατά, ἕνα μεγάλο βῶδι !

Τὸ βῶδι μίλησε τότε στὸ βασιληᾶ, πού στεκότανε μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα ἀπ' τὴν τρομάρα του, καὶ τοῦ εἶπε :

— Βασιληᾶ, θέλω νὰ μοῦ δώσης γυναίκα μου τὴν κόρη σου. Εἶπε χτές τὸ βράδυ πὼς μὲ θέλει ἄντρα της... Καὶ ἤρθα τώρα νὰ τὴν πάρω καὶ νὰ φύγω !

Ὁ βασιληᾶς ὅμως, πού ἀγαποῦσε τὴν μικρότερη βασιλοπούλα καλύτερ' ἀπ' ὅλα τὰ παιδιά του, δὲν ἐννοοῦσε νὰ τὴ δώσει. Σκέφτηκε λοιπὸν νὰ γελᾶσῃ τὸ βῶδι. Καὶ γι' αὐτὸ ἔδωσε διαταγὴ καὶ φορτώσανε στοῦ βωδιοῦ τὴν ράχη ἀντὶ γιὰ τὴν κόρη του μιὰ γρηᾷ σκλάβα του.

Μόλις ἐννοῦσε στὴ ράχη του ἄνθρωπο, τὸ βῶδι ἔφυγε τρέχοντας καὶ χάθηκε μέσ' στὸ δάσος. Σὲ λίγο ὅμως κατάλαβε τὴν ἀπάτη, πέταξε χάμω τὴν σκλάβα πού τοῦχανε φορτώσει, καὶ κίνησε πάλι γιὰ τὸ παλάτι, μουγκρίζοντας αὐτὴ τὴν φορὰ πὺ ἀγρία καὶ πὺ δυνατά.

Γιὰ νὰ γλυτώσῃ τὴν κόρη του, ὁ βασιληᾶς ἔβαλε καὶ φορτώσανε πάλι στὴ ράχη τοῦ βωδιοῦ μιὰ σκλάβα. Μὰ καὶ μ' αὐτὴ τὸ ἴδιο ἔγινε, καὶ τὸ βῶδι γύρισε πάλι στὸ παλάτι μουγκρίζοντας καὶ γυριώντας τὴ βασιλοπούλα.

Σὰν εἶδε ὁ βασιληᾶς πὼς ἔτσι δὲν ἔκανε τίποτα, ἀποφάσισε τέλος νὰ δώσει τὴν κόρη του. Τὴν ἔβαλε λοιπὸν νὰ καθίσῃ στὴ ράχη τοῦ ζώου, κι' ἄφισε τὸ βῶδι νὰ τὴν πάρῃ καὶ νὰ φύγῃ.

Ὅρες πολλὲς ταξίδευε ἡ βασιλοπούλα στὴ ράχη τοῦ βωδιοῦ. Πέρασαν ἀπὸ βουνὰ κι' ἀπὸ ποτάμια, ἀπὸ δάση σκοτεινὰ κι' ἀπὸ ἀπέραντους κάμπους. Τέλος, φτάσανε σ' ἕνα μεγάλον πύργο, ἀπέξω ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἦτανε μαζεμμένοι πολλοὶ εὐγενεῖς. Μόλις εἶδε τὸ βῶδι ὁ οἰκοδεσπότης τὸ χαιρέτησε μὲ εὐγένεια, χαιρέτησε καὶ τὴ βασιλοπούλα, καὶ τοὺς εἶπαν νὰ περάσουνε μέσα. Ἀπόρησε ἡ βασιλοπούλα, γιατί ὁ πύργος αὐτοῦ μιλῶσε στὸ βῶδι μὲ τὸν τρόπο πού θὰ μιλῶσε κανεὶς σ' ἕναν εὐγενῆ, σ' ἕνα μεγάλο πρόσωπο. Τὴν ἴδια στιγμὴ, εἶδε πὼς σ' ἕνα μέρος τῆς ράχης τοῦ βωδιοῦ, μιὰ καρφίτσα ἦτανε χωμένη μέσ' στὸ κρέας του. Τὴν τράβηξε λοιπὸν καὶ τὴν ἔβγαλε. Καὶ ἔγινε τότε ἕνα θαῦμα... Χάθηκε τὸ βῶδι ἀπ' τὰ μάτια τῆς καὶ παρουσιάστηκε μπροστά τῆς ἕνα ὄμοιο παλληκάρι, ποῦπεσε ἀμέσως στὰ πόδια τῆς κι' ἄρχισε νὰ τὴν εὐχαριστῇ μὲ τὰ καλύτερα λόγια, καὶ νὰ τῆς λέῃ πὼς ἦταν ἕνα βασιλόπουλο, πού τοῦχε κάνει μάγια καὶ τὴν μεταμορφώσῃ σὲ βῶδι ἕνας κακὸς μάγος, κι' αὐτὴ, βγάζοντας τὴν καρφίτσα ποῦτανε στὴ ράχη του, τὸ εἶχε ἐλευθερώσει.

Ἐρναν τότε οἱ γάμοι τους μὲ χαρὲς μεγάλες. Ἀλλοίμονο ὅμως ! Ἡ χαρὰ αὐτὴ δὲ βάστηξε πολὺ. Ἐξαφνα τὸ βασιλόπουλο, ἔγινε ἄφαντο. Ψάξαν ἀπὸ δῶ, ψάξαν ἀπὸ κεῖ, ψάξαν παντοῦ, μὰ δὲ βρέθηκε πουθενὰ τὸ βασιλόπουλο.

Κ' ἡ βασιλοπούλα, ἄμα εἶδε πὼς ὁ ἀγαπημένος της δὲ βρισκότανε πουθενὰ μέσ' στὸν πύργο, ἀποφάσισε νὰ γυρίσῃ ὄλον τὸν κόσμον γιὰ νὰ τὸν βρῇ. Ἀρχισε λοιπὸν νὰ πλανιέται στὰ βουνὰ καὶ στοὺς κάμπους, στὰ χωριά καὶ στὶς πολιτεῖες...

Ἐνα βράδυ, ἔκει πού πλανιότανε σ' ἕνα δάσος, ἔτυχε νὰ χάσῃ τὸ δρόμο. Νύχτωνε κείνη τὴν ὥρα, κι' ἡ βασιλοπούλα φοβήθηκε, καὶ νόμισε πὼς σίγουρα θὰ πέθαινε ἀπ' τὸ κρῦο. Σὲ λίγο ὅμως εἶδε ἕνα φῶς ἀνάμεσα στὰ δέντρα, κι' αὐτὸ τῆς ἔδωσε ἐλπίδα καὶ παρηγοριά. Τράβηξε λοιπὸν κατὰ κεῖ, καὶ τέλος ἔφτασε σὲ μιὰ καλὴ ὄπου ἔμνε μιὰ γρηᾷ. Ἡ γρηᾷ τὴν δέχτηκε μὲ καλωσσοῦνη, τὴν περιποιήθηκε

ὅσο μποροῦσε καὶ τῆς ἔδωσε καλὸ φαί νὰ φάῃ καὶ ροῦχα πολλὰ νὰ σκεπασθῇ. Τὴν ἄλλη μέρα, τὸ πρωὶ, ἡ βασιλοπούλα εἶπε στὴ γρηᾷ τὴν ἱστορία τῆς καὶ τῆς φανέρωσε πὼς εἶχε σκοπὸ νὰ γυρίσῃ ὄλο τὸν κόσμον γιὰ νὰ βρῇ τ' ἀγαπημένο της βασιλόπουλο. Σὰν τῶμαθε αὐτό, ἡ καλὴ γρηᾷ τῆς ἔδωσε τρία ξύλινα κουτάκια, μὲ τὴ συμβουλὴ νὰ μὴν τ' ἀνοίξῃ πορὰ ὅταν ἔρθῃ ὥρα μεγάλῃς ἀνάγκης. Τῆς ἔδειξε ἔπειτα τὸ δρόμο, κι' ἡ βασιλοπούλα τὴν ἀποχαιρέτησε καὶ ξεκίνησε πάλι γιὰ νὰ βρῇ τὸ βασιλόπουλο.

Δὲν εἶχε ξεμακρύνει καὶ πολὺ ὅταν ἔξαφνα βλέπει μιὰ μεγάλη συντροφία ἀπὸ κυρίους καὶ κυρίες. Ἦταν ὄλοι γελαστοὶ καὶ χοροῦμενοι, λαμπρὰ ντυμένοι, καὶ πήγαιναν καβάλλα σὲ ὠραία ὄλογα. Ὅπως κατολαβε ἡ βασιλοπούλα ἀπ' τις κουβέντες τους, παντρεύταν αὐτὴ τὴν ἡμέρα ἕνα βασιλόπουλο μὲ μιὰ δουκίεσσα. Κι' αὐτοὶ ὄλοι πήγαιναν στοὺς γάμους πού θὰ γινόntonταν στὸ μεγάλο πύργο τοῦ βασιλόπουλου, πού δὲν ἦτανε καὶ πολὺ μακρὰ ἀπὸ γεῖ. Λίγο πὺ πέρα, ἡ βασιλοπούλα εἶδε πάλι μιὰ ἄλλη πολυάριθμη συνοδεία ἀπὸ ἀνθρώπους πού κουβαλοῦσανε λογιῆς-λογιῆς ὠραία πράγματα καὶ λαμπρὰ δῶρα. Καὶ καθὼς κατάλαβε ἀπ' τὴν κουβέντα τους, κι' αὐτοὶ πήγαιναν στοῦ βασιλόπουλου τὸ γάμο. Ἡ βασιλοπούλα τοὺς ἀκολούθησε ἀπὸ πίσω, κι' ἔτσι ἔφτασε σὲ λίγο κι' οὕτῃ στὸ κάστρο πού θὰ γινόntonταν οἱ γάμοι. Κόσμος πλὴρ ἦτανε μαζεμμένος σ' ἐπέξω, οἱ ὑπηρέτες πηγαινοερχόντουσαν γρήγορα καὶ βιαστικά καὶ γινόntonταν μεγάλες ἐτοιμασίες.

Ἐκεῖ πού κυττοῦσε περίλυπη τὴ μεγάλη αὐτὴ κίνηση, ἡ βασιλοπούλα ἀκουσε ἄξαφνα πίσω τῆς ἕνα ποδοβολητὸ ἄλόγων, καὶ μιὰ φωνὴ πού φάνοζε :

— Κάντε τόπο, νὰ περάσῃ τὸ βασιλόπουλο μὲ τὴ δουκίεσσα !

Γυρίζει ἡ βασιλοπούλα, καὶ τί νὰ ἰδῇ; Ἐνα μεγαλοπρεπέστατο ἀμάξι πέρασε μπρὸς τῆς μὲ γρηγοράδα καὶ μέσα ἦτανε τ' ἀγαπημένο της βασιλόπουλο, μὲ τὴ δουκίεσσα...

Φαντάζεσθε τὴν ἀπελπισία τῆς φτωχῆς βασιλοπούλας, ὅταν εἶδε πὼς τὸ βασιλόπουλο πού παντρεύοντανε στὸ κάστρο ἦτανε τὸ δικὸ της, τ' ἀγαπημένο της βασιλόπουλο, πού τὴν χάσει καὶ πού γυρίζε ὄλο τὸν κόσμον γιὰ νὰ τὸ βρῇ...

Στὴ λύπη τῆς τὴν μεγάλη ἡ βασιλοπούλα ἀνοίξε τὸ ἕνα ἀπ' τὰ τρία ξύλινα κουτάκια πού τῆς εἶχε δώσει ἡ καλὴ γρηᾷ τοῦ δάσους. Ἀπὸ μέσα ἀπ' τὸ κεντὰκι βγήκε μιὰ μικρὴ γυναικούλα, πού ἔβαινε μαλλί. Πῆγε τότε ἡ βασιλοπούλα στὸ κάστρο, καὶ ζήτησε νὰ παρουσιασθῇ στὴ νύφη.

Σὰν εἶδε τὴ μικροσκοπικὴ γυναικούλα ποῦχε βγῆ ἀπ' τὸ ξύλινο κουτάκι καὶ ποῦξανε τὸ μαλλί, ἡ δούκισσα εἶπε ἀμέσως στὴ βασιλοπούλα πὼς ἦτανε πρόθυμη νὰ τῆς δώσῃ ὁ, τι ἀμοιβὴ τῆς ζητοῦσε, φτάνει νὰ τῆς ἔδινε τὸ κουτάκι.

— Θὰ σὰς τὸ δώσω, εἶπε ἡ βασιλοπούλα, ἂν μοῦ ὑποσχεθῆτε πὼς θ' ἀναβάλλετε τοὺς γάμους σας μὲ τὸ βασιλόπουλο γιὰ ἕνα μῆρα, κι' ἀκόμα ἂν μοῦ δώσετε τὴν ἄδεια νὰ μὲ ἀπόψε τὴ νύχτα στὴν κάμαρά του, καὶ νὰ μείνω μέσα ὡς τὸ πρωί.

Τόσο εἶχε ἐπιθυμήσει ἡ δούκισσα τὸ κουτάκι μὲ τὴν γυναικούλα ποῦξανε τὸ μαλλί, ὥστε δέχτηκε πρόθυμα αὐτοὺς τοὺς ὄρους. Κι' ὅταν, ἀργὰ τὸ βράδυ, ἔπεσε τὸ βασιλόπουλο στὸ κρεβάτι κι' ἀποκοιμήθηκε, ἡ δούκισσα ἔβαλε καὶ μπάσανε κρυφὰ στὴν κάμαρά του τὴν βασιλοπούλα. Μόλις ἔμεινε αὐτὴ μονάχη μὲ τὸ κοιμισμένο βασιλόπουλο, πῆγε καὶ κάθησε κοντὰ στὸ προσκέφαλό του, κι' ἄρχισε νὰ τραγουδά.

Ὅσο κι' ἂν τραγουδοῦσε ὅμως, τὸ βασιλόπουλο δὲν ξυπνοῦσε. Γιατὶ εἶχε τὴ συνήθεια νὰ πίνῃ κἀθε βράδυ, προτοῦ πέσῃ νὰ κοιμηθῇ, ἕνα ναρκωτικὸ πού τὸν ἔκανε νὰ βυθίετῃ σ' ἕναν ὕπνο βαθυτάτο. Κι' ἔτσι ἔξημέρωσε, κι' ἡ φτωχὴ βασιλοπούλα ἀναγκάστηκε νὰ φύγῃ. Τὸ βασιλόπουλο οὔτε τὴν εἶδε, οὔτε ἔμαθε τίποτ' ἀπ' ὅλα αὐτά. Μὰ ἡ βασιλοπούλα δὲν ἀπελπίστηκε, κι' ἀποφάσισε νὰ δοκιμάσῃ καὶ δευτέρη φορά. Ἀνοίξε λοιπὸν καὶ τὸ δεύτερο κουτάκι καὶ βγήκε ἀπὸ μέσα μιὰ γρηῖ πού ἔγινε μαλλί. Ἡ βασιλοπούλα πῆγε στὴ δούκισσα καὶ τῆς τὴν ἔδειξε. Ἡ δούκισσα ἐνθουσιαστικῶς τόσο, πού τῆς ὑποσχέθηκε πάλι πὼς θὰ τῆς χάριζε ὁ, τι τῆς ζητοῦσε, φτάνει νὰ τῆς ἔδινε τὸ κουτάκι.

Ἡ βασιλοπούλα τῆς εἶπε τότε ν' ἀναβάλλῃ γιὰ μιὰ μῆρα ἀκόμα τοὺς γάμους της, καὶ νὰ τὴν ἀφίση πάλι νὰ μὴ τὴ νύχτα στὴν κάμαρα τοῦ βασιλόπουλου. Ἡ δούκισσα δέχτηκε πρόθυμα. Μὰ τὸ βασιλόπουλο δὲν ξύπνησε οὔτε κι' αὐτὴ τὴ νύχτα. Τὸ πρωί, ἀπελπισμένη πειὰ σχεδόν, ἡ βασιλοπούλα ἀνοίξε καὶ τὸ τελευταῖο τῆς κουτάκι καὶ βγήκε ἀπὸ μέσα μιὰ γυναικούλα πού τίλιγε κλωστή καὶ τὴν

Ἐγιναν οἱ γάμοι τους μὲ χαρὲς μεγάλες !..

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΘΙΔΩΝ

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΩΝΙΑ

E. B.

Φυσιολογία περίεργη, άλλα και σύνολον που καθυποβάλλεται σε άλλες όπως ένα υγρόν που λέρνει το σχημα της φιάλης που εμπειροκλείεται. Όταν εύρισται πρό κύκλον τον οποίον θεωρεί ότι είναι έκλεκτης γάτας (1), οικογενείας «όσγκουε - μπλου» και άρχων «ούπερ - σόνμπ», τότε ή φόρμα της γίνεται ενδιαφέρουσα και άρκετά σπινθηρίουσα, εως το σύνολόν της κομμορπειής και πρό πάντων λώσα. Όταν όμως κατά τύχην ή άτυχίαν το κοινόν θεωρείται έκτος των άνωτέρων προνομίων, τότε μεταβάλλεται εις το πλέον άγνωστον και άγευστον όν που μπορεί να φαντασθή κανείς. Καταλαμβάνεται από είδος «Νιρβάνα». Αισθήσεις, όρασεις, όσμ ή έξουδερτώνονται. Άλλάζει και επιδερμικός προσεγγίζουσα προς ιδιότητα τραράχου ή σαύρας. Τόσον γίνεται άπρόσιτη. Προτιμά τους μικρούς κύκλους, άλλ' αυτό δέν άποκλείει τη συχνή εμφάνισή της και σε πολυάριθμους έκλεκτες δεξιώσεις, όπου σύμφωνα με περιβάλλον και διάθεσιν, γίνεται αιτία ευχαριστήσεως ή ενοχλήσεως.

H MONTAIN

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΘΙΔΩΝ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Αί κοσμικά συγκεντρώσεις άρχισαν πλέον να έχουν περισσώτερον ενδιαφέρον και διά την έβδομάδα αυτήν άνηγγέθησαν πολαι σε διάφορα σαλόνια. — Τήν παρελθούσαν εβδομάδα χορευτικά άπογευματικά σε μικρούς φιλικούς κύκλους και έντελώς γιά νεολαία, παρά τψ κ. και τή Πετρίτση. Έπίσης χορευτικόν άπογευμα παρά τψ κ. και τή κ. Σκένδερ. — Το παρελθόν Σάββατον ώραία και εύχάριστη δεξιώσεις παρά τη Δι Γ. Άβέρωφ. — Παρευρέθησαν Δις Άρλότια, Δις Μ. Άξελου - πωάνικη ώμορφη, — Δις Γκίνι, γλυκερά φυσιογνωμία, Δις Α. Άβέρωφ, Δις Μ. Μπταϊστή, πολύ σικ με μπέξ σύνολον, Δις Βεζανή, Δις Σημαντήρας με κόκκινα, Δις Φραντζή, κ. Κ. Βεντζέλου, κ. Άρχυλοπούλου, κ. Άφεντούλη, Δις Γ. Άλεξιάδου, Δις Σφορώνου, κ. Μπέμπη, πολύ ώμορφη με μαύρα, κ. Ηλιάσκου, Δις Μαλαμαδα, Δις Κάρι Νίτσα, κομμοτάτη εμφάνισις, Δις Μπαρλλιόν, ώραία εμφάνισις με πρόσινα. — Τήν παρελθούσαν Πέμπτην δεξιώσεις παρά τψ κ. και τή κ. Η. Ηλιάσκου. Η οικοδόποινα έδωχετο τους κεκλημένους της με τήν χάριν που τήν διακρίνει. — Άρκετά τραπέζια μερίτζ και συνομιλία εύχάριστη χάρις του ένδιαφέρον που προσέδιδε ή κομμοτάτη οικοδόποινα. — Διεκρίναμεν κ. και κ. Δ. Λοβέρδου, με ιδιότυπον σύνολον

έκανε κουβάρια. Γιά να τ' άποχτήση κι' αυτό, ή δούκισσα δέχτηκε πάλι ό,τι της ζήτησε ή βασιλοπούλα. Το πρωί της ημέρας αυτής ένώννυονταν το βασιλόπουλο ένως από τους ύπηρέτες του έν έφωτισε ποιάς τραγουδούσε δυό νυχτιές στη σειρά στο ιδιαίτερον διαμέρισμά του.

— Δέν άκουσα τίποτα, έλεπε το βασιλόπουλο. Έτσι θα σου φάνηκε...

— Μην πιής, άφέντη, άπόψε άπ' το ναρκωτικό σου και θα ίδης πως δέν έχω άδικο, του έλεπε ό ύπηρέτης.

Τό βασιλόπουλο, δέν έπε άπ' το ναρκωτικό του κ' έτσι ό ύπνος το πήρε άλαφριά. Μόλις λοιπόν ή βασιλοπούλα μήτηε μέσα κ' έβλεπε το βασιλόπουλο να κοιμάται, άρχισε να κλαίη... Νόμιζε πως ήταν ή τελευταία φορά που βλεπε τον άγαπημένο της... Αυτή τη φορά όμως, το βασιλόπουλο άκουσε τα κλάματα και ζήτησης άμέσως. Κι' όταν έγνώρισε της άγαπημένης του βασιλοπούλας τή φωνή και έβλεπε τη μορφή της, σηκώθηκε άπάνω, πήρε τη βασιλοπούλα στην άγκυλιά του, και τής έλεπε πως τους ελχε χωρίσει ό ίδιος ό κακός μάγος, που τόν ελχε πρώτα κιναιδίσκειαι να περιπλανήται στον κόσμο με μορφή θωδιού... Έπειτα τής έλεπε πως θάδουχε την άλλη και θάταίωνε γυναικα του αυτήν... Κι' έγιναν οι γάμοι τους την άλλη μέρα, κ' έτσι τελείωσαν ή περιπέτειες της φτωχής βασιλοπούλας.

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΗΝ

"ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ",

ΠΟΥ ΚΥΚΛΟΦΕΙ ΑΥΡΙΟΝ ΜΕ ΕΚΑΚΤΗΝ ΥΑΝΗ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

Ένώτος της άλλης έκλεκτής ύλης της, και το νόν μας — άπό νήνοσμα: ΤΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ — ΟΙ ΒΥΚΟΛΑΚΕΣ — ΟΙ ΔΑΙΜΟΝΕΣ — ΟΙ ΜΑΓΟΙ διά μέτε των αίνων, του Δομινικανού Μοναχού ΜΑΤΘΙΑ ΝΕΤ ΖΙΡΑΑΝΤΟ έξορισιστού της Γερής Έξετάσεως, κλπ. κλπ.

"ΜΠΟΥΚΕΤΟ",

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΗ ΦΙΛΑΘΕΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΟΜΑΔΟΣ ΔΟΓΙΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ",

Έπρωτικόν δ' έν Έτος... Δελ. 180 Π' Έπρωτικόν Δις Άγγλας Μία Αί έπιστολαι και τα χρηματικά έμβόματα δύν ν' άποσφόνονται προς τον Ίδιοκτήτην του «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΩΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ

Τά προσησόμενα τέχνη τιμώνται όρακ. 5.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ", ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Mr D. Stroumbos 261 w. 35th Str New-York City U.S.A

μαύρο και μπέξ, κ. και κ. Χάρισιαδή, κ. και κ. Γ. Άφεντούλη, με ιδιαίτερο κασέ, κ. και κ. Κ. Βεντζέλου, κ. και κ. Μιχαλοπούλου, κ. και κ. Π. Χέλιμη, άσυμπαγόνιστη σιλουέττα με μαύρη θαντέλλα, κ. και κ. Άρβαντιλή, ώραισιότη, κ. και κ. Μανέττα, με τουαλέττα μπέξ, κ. και κ. Πηλίδη, πολύ σικ εμφάνισις με μπλέ - ναντιέ, κ. και κ. Άλ. Χωρόμη, με μαύρα, κ. και κ. Στ. Φωτιάδη, με κόκκινα, κ. και κ. Ζέγγελη, κ. και κ. Θ. Φωτιάδη, νόν πλύξ - ύβλητα παριζιανισμύ, κ. και κ. Κ. Ζαρίφη, κ. και κ. Λιβιεράτου, κ. ά. — Διά το Σάββατον έχει άναγγελθή χορευτική έσπερις παρά τψ κ. και τή κ. Στ. Βαριαδακή. — Έπίσης προαναγγέλλεται χορευτική έσπερις εις Ύπουργικόν Μέγαρον.

— Ο διαγωνισμός της καλλονής ήρχισεν ν' άπαγολή τοίς κοσμοκόκλους. Έπι τή ευκαιρία αυτή ψυθυρίζονται όνόματα ώραίων Δεσποινίδων αι όποιαι προσιζόνται να συναγαγόνται και ν' άποθαναισθούν στο δυσκολικόν αυτό άγώνισμα της καλλονής.

— Τήν παρελθούσαν Πέμπτην ή πρώτη άπογευματική δεξιώσεις παρά τψ πρεσβυτή της Άμερικης και τή κ. Σκίννερ.

— Μεταξύ των παρευρεθέντων ήσαν κ. Κουντουριώτη, Λαΐδη Λωραίν, Πρέσβυς Τουρκίας και κ. Τζεβρίτ Μπέη, πολύ έλκυστική φυσιογνωμία, κ. και κ. Άντ. Πάλλη, Κομμοσσα ντε Κομένζ, κ. και κ. Άραβαντινού, κ. και κ. Άλεξάνδρη, κ. Χίλλ, κ. Μπέλκ, Δις Κάπτις, και άλλοι.

— Μεριτζ παρά τψ κ. και τή κ. Βασ. Άκριβού, Παρίσαντο κ. Δ. Λοβέρδου, πολύ σικ με μπέξ και μαύρα, κ. Λαδοτούλου, με μαύρα, κ. Χατζανέστη ώραισιότη με μαύρα, κ. Φωτιάδη, έξαιρετική εμφάνισις επίσης με μαύρα, κ. και κ. Άτ. Λοβέρδου, κ. Σαρσέντη, κ. και κ. Δ. Ο'κονόμου, κ. και κ. Τριπλακοπούλου, κ. και κ. Ρούφου, κ. Περσόγλου, Δις Μπαργκού, Δις Τριανταφυλλάκου, κ. Σημαντήρας, κ. Φωτιάδης, κ. Γ. Μακκάς.

— Μεριτζ εις στενόν φιλικόν κύκλον παρά τψ κ. και τή κ. Γ. Γουλιέρστα, Διεκρίθησαν αι κυρίας θεολόγου, Βικηία, Δαμαλά, Ν. Πετρίτση, Λυκ. Τσουκαλά, Κιτισθή, κ. και κ. Ζαρίφη, κ. και κ. Ρικιά, Δις Ναούμ, οί κ. κ. Στρατιώτης Νεγρεπόντης, Καλιγιάς, Γ. Άθανασιάδης, Γ. Μακκάς, Γ. Μικρουλάκης.

H MONTAIN

H ΝΕΟΤΗΣ ΤΟΥ ΜΙΣΕΛΕ

Ο Μισελέ, ό περιφάνης Γάλλος συγγραφέας κ' ιστορικός του οποίου έσοτάσθη πρόπερος ή έκαινοταετήριος, ύηρξε ένως από τους άνθρώπους εκείνους γιά τους όποιους μπορεί να πη κανείς ότι δέν ήσαν ποτέ νέοι. Όλοκληρη τήν παιδική και τήν εφηβική του ήλικία τήν έπέρασ μελετώντας γιά να μορφωθή και έργάζομενος γιά να ζήση. Οί γονεες του ήσαν φτωχοί. Σε ήλικία έντεκα ετών, ό Μισελέ έγινε στοιχειοθέτης στο τυπογραφείο του πατέρα του, ένώ συγχρόνως ή μητέρα του έδενε τα μικρά βιβλία τα όποια εξέδιδαν και ζούσαν. Μετά τή δουλειά του ό νεαρός τυπογράφος, άναπαύονταν διαβάζοντας τα έργα του Μπουλό και του Ρακινα. Αν δέ του περιέσσωε λίγη ώρα από τή μελέτη αυτή, τήν περνούσε καθισμένος στο παράθυρο του σπιτιού του και κινεάσοντας τή γνάστον στην αλλη ένός φρενοχορμείου, που βρισκόταν δίπλα στο σπίτι του... Τα μαρτύρια που τραβούσαν οι δυστυχισμένους τρελλοί από τους φιλικούς τους έλχαν άφθισις ζωηροτάτη έντύπωση στο Μισελέ, ό όποιος τήν διετήρησε ως το τέλος της ζωής του.

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Έι κών του έξοφύλλου μας έινε ένα κομμάτι άπ' τον περίηρομο πίνακα του μεγάλου Γάλλου ζωγράφου Εύγενίου Ντελακρού, ή «Σφαγή της Κωνσταντινουπόλεως». Ο Ντελακρού έχει έμπνευσθει αι άλλα ζωγραφικά του έργα από τήν Έλληνικήν Έπανάστασιον. Περιφάνης μεταξύ των πινάκων του έινε και ό της «Καταστροφή της Χίου». Ο Ντελακρού ύηρξε άρχηγός της Ρομαντικής Σχολής των Γάλλων ζωγράφων.